

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v

právní věci žalobce: **K. Č.**

zastoupený advokátkou Mgr. Barbarou
Wilczkovou sídlem Masná 1324/1, 702 00
Ostrava

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlím 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 52736/2019 ze dne 3. 9. 2019, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 5. 11. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2019, č. j. MSK 52736/2019, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířov (dále jen „MmH“) ze dne 7. 3. 2019, č. j. MMH/87598/2018-15, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 9. 2018
(dále jen „zákon

o silničním provozu“), jehož se měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 6. 8. 2018 v 11.05 hod. v obci Havířov, část Město, na ulici Mánesova, jako řidič motorového vozidla Seat Toledo, RZ X, neoprávněně stál v úseku platnosti přenosné svislé dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“ s dodatkovou tabulkou E 13 s textem „6. 8. 18“ a „11-14 h“. Tímto svým jednáním měl žalobce z nedbalosti porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě předně namítá, že nebyla zohledněna specifická situace, v jaké se ocitl, když své vozidlo zaparkoval na parkovišti na ulici Mánesova v Havířově, kam však dojel z jednosměrné ulice Rossenbergových. K argumentaci žalovaného, že je nemožné, aby si žalobce přenosné dopravní značky nevšiml, když své vozidlo zaparkoval na parkovacím místě hned vedle této přenosné dopravní značky, a že ačkoliv tato byla otočena k vozidlu žalobce zadní částí, bylo jeho povinností se přesvědčit, vedle jakého dopravního značení zastavil, žalobce uvádí, že žalovaný zcela přehlíží fakt, že žalobce bydlí na ulici Husova, ke které je přístup vozem pouze z ulice Mánesové jednosměrnou ulicí Sv. Čecha, kdy odbočka na tuto ulici je daleko od umístění předmětného přenosného dopravního značení, a výjezd z místa bydliště žalobce je jediné jednosměrnou ulicí Rossenbergových, která končí na ulici Mánesové zhruba uprostřed předmětného parkoviště. Žalobce tedy vjezdem na ulici Mánesovou vždy míjel předmětné přenosné dopravní značení v protisměru. Žalobce dále namítá, že se žalovaný vůbec nezabýval jeho námitkou, že svislé dopravní značení by mělo být umístěno tak, aby bylo pro všechny účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které je určeno, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné, ačkoliv MmH ve svém rozhodnutí sám dospěl k závěru, že viditelnost předmětných dopravních značek z ulice Rossenbergových byla ztížena, když dopravní značky byly umístěny tak, aby byl jejich význam viditelný z ulice Mánesova. Žalobce má za to, že přechodné dopravní značení bylo pro mnoho účastníků silničního provozu nedostatečně viditelné, neboť se jedná o nestandardní situaci, kdy k parkovišti je možno přijet i z jiné strany, než z ulice, při které se dopravní značení nachází.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23. 1. 2020 navrhuje zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný k námitkám žalobce uvedl, že bral v potaz i trasu, kterou žalobce uvedl, a i tak dospěl k závěru, že s ohledem na uvedené okolnosti žalobce musel dopravní značení zaregistrovat. K námitce žalobce týkající se umístění a viditelnosti dopravního značení žalovaný uvádí, že se jedná o obecnou námitku, a že projednával přestupek žalobce s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu. Žalovaný má za to, že dopravní značení bylo umístěno viditelně, na konci i na začátku úseku platnosti v obou směrech pozemní komunikace. Co se týče výjezdu z ulice Rossenbergových na ulici Mánesova, dle žalovaného lze z přiložených podkladů ve spise vyvodit, že se jedná o krátký úsek, kde lze zřetelně vidět na dopravní značení, vedle kterého žalobce zaparkoval.

IV. První rozhodnutí krajského soudu, kasační stížnost a rozhodnutí o ní a vyjádření žalobce

4. Krajský soud ve věci poprvé rozhodl dne 24. 6. 2021 rozsudkem č. j. 59 A 18/2019-21 tak, že napadené rozhodnutí zrušil. V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že se

žalovaný náležitě nevypořádal s argumentací žalobce a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce dle krajského soudu v předchozím řízení přdestřel věrohodnou skutkovou verzi, již se měl žalovaný náležitě zabývat, nikoli ji bez dalšího prohlásit za nemožnou. Dle krajského soudu žalobce mohl na parkoviště přijet tak, jak po celou dobu řízení tvrdil, přesto se žalovaný těmto tvrzením nevěnoval a neprováděl žádná další zjištění za účelem ověření

viditelnosti umístěného dopravního značení za okolností popsaných žalobcem. Krajský soud tak s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 8 As 380/2018-31 žalovanému vytkl, že bez dalšího prohlásil tvrzenou skutkovou verzi žalobce za nemožnou, aniž se s ní vypořádal. Takový postup nelze dle krajského soudu aprobovat. Zavázal proto žalovaného, aby se v dalším řízení zabýval žalobcem tvrzenými skutkovými okolnostmi a vyhodnotil, zda na jejich základě lze bez důvodných pochybností dospět k závěru o viditelnosti umístěného dopravního značení.

5. Žalovaný uvedený rozsudek napadl kasační stížností.
6. Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 31. 8. 2022, č. j. 6 As 253/2021-19 rozsudek krajského soudu zrušil. Uvedl, že *„mezi účastníky řízení vůbec nebyl sporný skutkový stav věci, který by stěžovatel byl povinen v dalším řízení zjišťovat či jakkoli doplňovat, včetně provádění doplňujícího dokazování. Není zřejmé, jaké další okolnosti by měl stěžovatel v dalším řízení zjišťovat. Po celou dobu řízení je spor mezi účastníky řízení veden toliko v rovině právního hodnocení zjištěného skutkového stavu, tj. zda za daných skutkových okolností žalobce mohl a měl dopravní značení vidět (případně je zkontrolovat a přesvědčit se o něm) a zda svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku. Krajský soud tak v dalším řízení bude povinen v tomto ohledu zjištěný skutkový stav vyhodnotit, včetně správnosti a zákonnosti závěrů správních orgánů, zda se žalobce dopustil vytýkaného přestupku.“*
7. Žalobce následně ve vyjádření ze dne 4. 10. 2022 uvedl, že v létě 2022 bylo při blokovém čištění komunikace na ul. Mánesově umístěno přenosné dopravní značení již při průjezdu ul. Rossenbergrových. Zopakoval, že v roce 2018 nebylo dopravní značení umístěno v souladu s § 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb. Žalobce zaparkoval u značky v noci a značka byla k němu otočená zadní stranou. V logice žalovaného není jasné, zda by se přestupku dopustil i řidič vedle stojícího auta, který si značky rovněž mohl povšimnout, protože mezi ním a značkou bylo při zaparkování volné místo (na němž posléze zaparkoval žalobce). Měl za to, že nelze po žádném z účastníků silničního provozu požadovat, aby se řídil značkou, která pro něj není viditelná.

V. Druhé rozhodnutí krajského soudu, kasační stížnost a rozhodnutí o ní

8. Krajský soud ve věci rozhodl podruhé dne 26. 10. 2022 rozsudkem č. j. 59 A 18/2019-52 tak, že napadené rozhodnutí zrušil. V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že podstatou projednávané věci je skutečnost, zda žalobce ono přenosné dopravní značení vidět měl a mohl. Krajský soud poukázal na konzistentnost tvrzení žalobce po celou dobu správního řízení, a s odkazem na § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, odst. 30 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. 1 As 264/2015-72 a odst. 8 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2019, č. j. 10 As 174/2019-29 uvedl, že za situace, kdy nebyla vyvrácena skutková verze žalobce, že přijel na parkovací místo ze směru, z něhož nebylo možno vidět sdělovací část dopravní značky, je třeba uzavřít, že žalobce neviděl během řízení motorového vozidla značku, která mu byla určena, a ani ji vidět nemohl; její nerespektování tedy žalobce nezavinil, a to ani z nevědomé nedbalosti. Žalobce dle krajského soudu nebyl povinen se seznamovat se značkou, která nebyla umístěna tak, aby pro něj byla viditelná v okamžiku, kdy jej měla zavazovat (během jízdy). Krajský soud kategoricky odmítl úvahu žalovaného, že pokud žalobce zaparkoval vozidlo přímo vedle přenosného dopravního značení, z jehož tvaru bylo zřejmé, že se jedná o zákazovou značku, bylo na odpovědnosti a opatrnosti žalobce zkontrolovat dopravní situaci a přesvědčit se, vedle jakého konkrétního dopravního značení zastavil, když žádná taková odpovědnost ani povinnost k opatrnosti Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

z právních předpisů neplyne. Nebyla-li dopravní značka ukládající povinnost řidiči umístěna tak, aby její lícní část mohl řidič během jízdy vidět, neměl řidič povinnost po ukončení jízdy se ke značce pěšky vydávat a seznamovat se s jejím obsahem. Nadto i kdyby žalobce byl povinen se seznamovat se značkou, která k němu byla otočena rubovou částí, žalobce přdestřel přijatelnou skutkovou verzi, že parkoval v noci, kdy si nemusel

uvedené značky vůbec všimnout. Krajský soud tak zavázal žalovaného, aby v dalším řízení vycházel z právního názoru, že se žalobce přestupku, jenž mu byl kladen za vinu, nedopustil.

9. Žalovaný ve věci v pořadí druhý rozsudek krajského soudu rovněž napadl kasační stížností.
10. Rozsudkem ze dne 15. 3. 2023, č. j. 6 As 256/2022-26 Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu ze dne 26. 10. 2022, č. j. 59 A 18/2019-52 zrušil, když se s ohledem na skutkové okolnosti věci neztotožnil se závěrem krajského soudu, že přijel-li žalobce na parkovací místo ze směru, z něhož nebylo možné vidět sdělovací část dopravní značky, bylo třeba vycházet z toho, že ji během řízení motorového vozidla neviděl a ani vidět nemohl, a že proto žalobce nezavinil nerespektování a porušení dotčeného dopravního značení, a to ani z nevědomé nedbalosti. Dle Nejvyššího správního soudu nelze při právním hodnocení odhlížet od toho, že žalobce s vozidlem zastavil přímo vedle umístěného dopravního značení. Za daných skutkových okolností tak Nejvyšší správní soud konstatoval, že se žalobce nerespektováním dopravního značení vytkaného dopravního přestupku z nedbalosti dopustil, neboť nevěděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem, ačkoli pokud by řádně věnoval pozornost umístěnému přenosnému dopravnímu značení, toto vědět měl a mohl.

VI. Posouzení věci krajským soudem

11. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: MmH jako správnímu orgánu prvního stupně došlo dne 4. 9. 2019 Oznámení Městské policie Havířov (dále jen „Oznámení“), o podezření ze spáchání přestupku žalobcem, jehož se měl dopustit dne 6. 8. 2018 v 11.05 hod. na parkovišti na ulici Mánesova v obci Havířov-Město, naproti č. or. 12, kdy se svým vozidlem neoprávněně stál v úseku platnosti přenosné svislé dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“ zde umístěné z důvodu blokového čištění komunikace. Řidič se u vozidla nenacházel, a proto bylo na vozidlo umístěno vyrozumění pro nepřítomného řidiče o dopravním přestupku. K Oznámení je přiložena fotodokumentace, Vyrozumění pro nepřítomného řidiče dopravního přestupku ze dne 6. 8. 2018, vytištěná mapka místa spáchání přestupku se zákresem, Karta vozidla žalobce, Výpis z evidenční karty řidiče. Dne 8. 8. 2018 se žalobce dostavil na Městskou policii Havířov a vyjádřil nesouhlas s přestupkem s tím, že vjel z ulice Rossenbergových přímo na protější parkoviště na ulici Mánesova a svislé přenosné dopravní značení neviděl a ani vidět nemohl. MmH vydal dne 30. 11. 2018 Příkaz č. j. MMH/87598/2018-6, jímž uznal žalobce vinným z výše vymezeného přestupku a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč. Žalobce proti tomuto příkazu podal včasný odpor, a proto MmH nařídil na den 6. 2. 2019 ústní jednání, jehož se zúčastnil žalobce se svým zmocněncem a jako svědek rev. inp. V. H. Žalobce u jednání opětovně uvedl, že vždy na toto parkoviště žalobce přijížděl ulicí Rossenbergových, že žádnou značku neviděl, že zaparkoval na daném místě v noci, a že není povinností řidiče na běžném parkovacím místě dohledávat umístěné přenosné dopravní značení. Dopravní značení mělo být dle žalobce umístěno viditelně ze všech směrů, na které se k parkovišti dojíždí. Dle sdělení Technických služeb Havířov a.s. vyžádaného ze strany MmH bylo předmětné dopravní značení instalováno na dané místo dne 20. 7. 2018. MmH následně vydal rozhodnutí ze dne 7. 3. 2019, č. j. MMH/87598/2018-15, jímž uznal žalobce vinným z výše vymezeného přestupku, uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a dále žalobce zavázal k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. MmH vycházel ze spisového materiálu Městské policie Havířov, a to z Oznámení, fotodokumentace, situačního nákresu, výpovědi obviněného a svědka při ústním jednání ze dne 6. 2. 2019 a

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

sdělení Technických služeb Havířov a. s. MmH dospěl k závěru, že dopravní značka byla viditelná, nebyla ničím zakrytá a žalobce musel dokonce i při zcela minimálním stupni pozornosti dopravní značku vidět, když zaparkoval na prvním parkovacím místě zleva předmětného parkoviště a jel tedy bezprostředně kolem této dopravní značky, a po vystoupení z vozidla a odchodu z parkoviště musel kolem této značky těsně procházet. Dle MmH je pravdou, že pokud žalobce na parkoviště vjel z ulice Rosenbergových, pak z této ulice viditelnost významu dopravních značek byla ztížena, když dopravní značky byly

umístěny tak, aby jejich význam byl viditelný z ulice Mánesova. MmH však považuje za nepravděpodobné, že by žalobce nezjistil za období od instalace dopravních značek do dne spáchání dopravního přestupku, že je na daném místě nějaké omezení, když bydlí na ulici Husova, kde se vozidlem lze dostat pouze jízdou po ulici Mánesova a dále ulicí Mickiewiczova a Svatopluka Čecha. Je proto těžko uvěřitelné, že by žalobce alespoň jednou za toto období kolem dopravního značení nejel, když u ústního jednání uvedl, že na ulici Mánesova parkuje běžně, a i kdyby kolem vozidlem nejel, pak se o dopravním omezení mohl a měl dozvědět nejméně dne 5. 8. 2018. MmH tedy tvrzení žalobce o tom, že si dopravní značky nevšiml, neuvěřil, neboť nezískal žádné pochybnosti o tom, že ke skutku došlo, a námitky žalobce považoval za nedůvodné. K odvolání žalobce následně žalovaný svým rozhodnutím ze dne

3. 9. 2019, č. j. MSK 52736/2019 rozhodnutí MmH potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Žalovaný se zcela ztotožnil s hodnocením všech aspektů ze strany MmH, a proto na jeho hodnocení ve svém rozhodnutí odkázal. Žalovaný dospěl ke stejnému názoru jako MmH, že si žalobce musel přenosného dopravního značení s ohledem na vzdálenost, v jaké vozidlo na místě stálo, všimnout, a měl se přesvědčit o tom, v působnosti kterého zákazového dopravního značení s vozidlem zastavil.

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
13. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
14. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
15. Podstatou řešené věci je právní hodnocení zjištěného skutkového stavu, tj. zda za výše popsanych skutkových okolností žalobce mohl a měl dotčené přenosné dopravní značení vidět (případně je zkontrolovat a přesvědčit se o něm) a zda svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku, když žalobce v žalobě předně namítal, že správní orgány nepřihlédly ke specifické situaci v řešené věci, kdy přenosné dopravní značení nebylo dostatečně viditelné pro účastníky silničního provozu, kteří k předmětnému parkovišti přijeli z jednosměrné ulice Rossenbergových, jelikož přenosná dopravní značení byla umístěna tak, aby byl jejich význam viditelný z ulice Mánesova.
16. Dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
17. Jak vyložil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí o druhé kasační stížnosti v projednávané věci, z citovaného ustanovení vyplývá, že řidič je povinen mít situaci v provozu, tj. včetně okolních vozidel a dopravního značení, neustále pod kontrolou. Účast na silničním provozu vyžaduje vysokou míru pozornosti a koncentrace, která často překračuje hranici jízdního pruhu, v němž se účastník provozu pohybuje. Proto zaparkoval-li žalobce vozidlo na

místě nacházejícím se bezprostředně vedle umístěné přenosné dopravní značky, platí, že byť nebyla k parkovacímu místu, na němž žalobce vozidlo zaparkoval, nebo ke směru, z něhož na parkoviště přijel, otočena lícovou stranou, žalobce ji při vyvinutí potřebné míry pozornosti a koncentrace mohl a měl zaznamenat, resp. mohl a měl zjistit, že zastavil právě vedle přenosného dopravního značení.

Žalobce zaparkoval vozidlo dne 5. 8. 2018 přímo vedle přenosného dopravního značení – tam zůstalo stát až do 6. 8. 2018 – kdy z tvaru tohoto dopravního značení bylo zřejmé, že jde o zákazovou značku. Bylo na odpovědnosti a opatrnosti žalobce zkontrolovat dopravní situaci a přesvědčit se, vedle jakého konkrétního dopravního značení zastavil. Žalobce měl ověřit, zda jeho vozidlo nestojí v místě, kde to dopravní značení, jímž byl povinen se řídit, (ne)vylučuje, jinými slovy se měl přesvědčit o tom, zda na konkrétním místě a v konkrétním čase může vozidlo zastavit a nechat jej tam stát. To platí tím spíše za situace, kdy žalobce v řízení sám tvrdil, že prováděl parkovací manévry v nočních hodinách dne předcházejícího dni, kterým dané dopravního značení nabývalo účinnosti, kdy žalobce musel při zajištění na parkovací místo dávat pozor, aby do dopravního značení nenarazil, a kdy žalobce musel dotčené dopravní značení minout nejpozději při odcházení od vozidla. Žalobce se za takové nijak nevyhrocené situace, kdy měl v podstatě neomezený časový úsek na vyhodnocení dopravních značek v daném místě, mohl a měl při zachování náležité pozornosti a koncentrace bez jakýchkoliv obtíží i s dotčeným přenosným dopravním značením a jeho obsahem seznámit.

18. Navíc lze s odkazem na § 62 odst. 1, 2 a § 76 odst. 4 zákona o silničním provozu poukázat na skutečnost, že přenosné svislé dopravní značky jsou nadřazeny všem dopravním značkám, přičemž přenosnou svislou dopravní značku lze rozeznat tak, že se umísťuje na červenobíle pruhovaném sloupku (stojánku) nebo na vozidle. I přenosné dopravní značení v projednávané věci tento požadavek splňovalo, jak ostatně plyne již z odůvodnění rozhodnutí MmH, a jak je patrné i z pořízené fotodokumentace. Viditelný, ze všech stran stejný červenobíle pruhovaný sloupek, na němž bylo dopravní značení umístěno, tedy mohl vzbudit žalobcovu pozornost a jako řidiče jej upozornit, že se v místě změnila úprava provozu. Bez povšimnutí nelze ponechat ani skutečnost, že přenosné dopravní značení se v místě nacházelo od 20. 7. 2018, tedy po dobu 17 dnů před jeho účinností. Tyto skutečnosti přitom žalobce v žalobě nerozporoval, neuvedl relevantní důvody, které by jeho vědomost o umístěném dopravním značení vylučovaly. Jestliže tedy žalobce, který navíc v blízkosti parkoviště bydlí, v místě běžně parkuje, mohlo a mělo mu být zřejmé, že umístěním přenosné dopravní značky mohlo dojít ke změně dosavadního, jemu známého, režimu provozu.
19. Závěrem pak krajský soud k argumentaci žalobce stran umístění přenosného dopravního značení v rozporu s § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb. dodává, že přenosná dopravní značení byla v projednávané věci umístěna po obou stranách parkoviště způsobem, aby jejich sdělovací část byla viditelná z ulice Mánesovy, což správní orgány správně odůvodnily tím, že se dopravní značení umísťuje tak, aby bylo viditelné v obou směrech pro řidiče jedoucí v jízdním pruhu, komunikace, při které se nachází úsek (zde parkoviště), pro který zákaz či omezení platí. Ani tato žalobcová argumentace tedy nic nemění na výše uvedeném závěru, že se žalobce s dotčeným přenosným dopravním značením seznámit mohl a měl.
20. S ohledem na vše výše uvedené tak nelze než uzavřít, ve shodě se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, že za daného skutkového stavu se žalobce nerespektováním dopravního značení vytykaného dopravního přestupku z nedbalosti dopustil, neboť nevěděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem, ačkoliv pokud by řádně věnoval pozornost umístěnému přenosnému dopravnímu značení, toto vědět mohl a měl.

VII. Závěr a náklady řízení

21. Vzhledem k tomu, že po posouzení žalobních bodů dospěl krajský soud k závěru, že nejsou důvodné, nezbylo mu, než žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
22. Výrok o nákladech řízení má pak oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně protože mu nad rámec úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, náhrada nákladů řízení mu přiznána nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To **neplatí**, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena.

Kasační stížnost je možno podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 24. dubna 2023

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.,
v. r. samosoudce